

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Jirsy a soudkyň JUDr. Zuzany Čížkové a JUDr. Moniky Vackové ve věci žalobce: **POMÁHAT A CHRÁNIT, o. s.**, IČ: 22733124, se sídlem 9. května 232/12, Hořovice, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo vnitra**, IČ: 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7, o ochranu názvu právnické osoby, zdržení se jeho užívání a odstranění závadného stavu,

t a k t o :

I. Z a m í t á s e žaloba, podle které by soud zakázal žalované užívat na svých vozidlech, označení služeben, v propagačních materiálech nebo jiným způsobem slovní spojení „Pomáhat a chránit“.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce je ode dne 9. 6. 2008 registrovaným občanským sdružením s názvem POMÁHAT A CHRÁNIT, jehož cílem je vyhledávání, sledování a dokumentování případů, které jsou řešeny prostřednictvím orgánů veřejné moci, v nichž je zpochybněna nezávislost a zákonnost vyšetřování a justice vůbec. Žalobce tvrdí, že žalovaná neoprávněně užívá jeho názvu při označování služebních vozů, plavidel,

letadel Policie České republiky a v rámci své náborové kampaně, čímž poškozují dobrou pověst žalobce, což dovozuje z průzkumů veřejného mínění, ze kterých vyplývá, že více než polovina obyvatel České republiky policii nedůvěřuje. Žalovaná si jako subjekt, který žalobce registroval jako občanské sdružení, musela být vědoma, že neoprávněným používáním hesla „Pomáhat a chránit“ zasahuje do práv žalobce. Ten byl sice žalovanou registrován až ke dni 9. 6. 2008, avšak občanské sdružení vzniklo již v roce 2007, přičemž k pozdní registraci došlo vinou obstrukcí ze strany žalované.

Žalovaná navrhuje žalobu zamítnout a na svoji obranu uvádí, že heslo „Pomáhat a chránit“ začala používat při náborových kampaních Policie České republiky již od 1. 2. 2008, tedy více než 4 měsíce před vznikem žalobce jako registrovaného občanského sdružení. Již od února 2008 je tedy slogan pevně spjat s náborovou kampaní Policie České republiky a takto je i znám veřejnosti. Žalovaná, přestože začala slogan užívat jako první, neměla žádnou možnost, jak registraci žalobce pod názvem shodným s mottem její probíhající kampaně zabránit, neboť k tomu nebyly zákonné důvody.

Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce je občanským sdružením s názvem shodujícím se s heslem využívaným žalovanou a vznikl registrací dne 9. 6. 2008. Náborová akce Policie ČR spjatá s heslem „Pomáhat a chránit“ začala dne 1. 2. 2008 a postupně se tento slogan dále rozšiřoval, až bylo sérií několika vyhlášek v průběhu roku 2008 stanoveno, že bude umístěn na služebních vozích, plavidlech a letadlech policie. Tato shodná tvrzení vzal soud za svá skutková zjištění (§ 120 odst. 4 o. s. ř.); zároveň jde o závěr o skutkovém stavu, který s ohledem na níže uvedené zcela postačí pro právní posouzení věci. Proto byly také návrhy na doplnění dokazování, které vznesli účastníci při jednání dne 24. 9. 2010, zamítnuty jako zjevně nadbytečné.

Podle ustanovení § 19b odst. 2 obč. zák. je možné se při neoprávněném použití názvu právnické osoby domáhat u soudu, aby se neoprávněný uživatel užívání zdržel a odstranil závadný stav.

Soud se primárně zabýval charakterem hesla „Pomáhat a chránit“. Použití sloganu, který žalovaná využila při náborových kampaních Policie České republiky, na policejních vozidlech, plavidlech a letadlech, není ničím výjimečným. Obdobné slogany podobné českému „Pomáhat a chránit“ (např. „to protect to serve“) jsou běžně používány bezpečnostními složkami ve Spojených státech amerických, v Kanadě či Velké Británii k jejich označení, sebeprezentaci i jako obecné heslo vyjadřující zásady policejní služby. Žalobce si nemůže činit nárok na monopol takto obecného sloganu, a především proto byla žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

Kromě toho soud uvádí, že podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, vzniká občanské sdružení registrací. K registraci, a tedy i ke vzniku žalobce, došlo dne 9. 6. 2008. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná začala prokazatelně používat slogan totožný s názvem žalobce již od začátku února roku 2008, tedy více než 4 měsíce před vznikem žalobce, nelze uvažovat o tom, že by

jednání žalované mohlo být neoprávněným užitím jeho názvu, neboť se zde uplatní takzvané „právo přednosti“.

K argumentu žalobce, že žalovaná neoprávněně používá jeho názvu, přestože jako registrující subjekt věděla o vzniku žalobce a byla si vědoma i znění názvu, lze pouze uvést, že žalovaná, přestože začala předmětný slogan používat již před registrací žalobce, nemohla registraci pod předmětným názvem zabránit. Podle ust. § 6 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., mohla žalovaná registraci odmítnout v relaci k názvu vznikajícího občanského sdružení jen ze zákonem taxativně uvedených důvodů, konkrétně tehdy, pokud by se název nelišil od názvu právnické osoby působící v ČR, orgánu veřejné moci, mezinárodní organizace či instituce EU.

S přihlédnutím k výše uvedenému nezbyvá než konstatovat, že požadavek, aby žalovaná přestala používat předmětný slogan, přestože jej prokazatelně začala používat již před vznikem žalobce, tedy v době, kdy mu ještě nesvědčilo žádné právo z titulu ochrany jeho názvu, není důvodný. V případě, že by soud judikoval v opačném duchu, mohlo by to vést k absurdním situacím, kdy by došlo zápisem určitého subjektu k monopolizaci práva na obecně zažitá a užívaná slogany.

Protože žalované žádné náklady nevznikly, nemohl soud přiznat jejich náhradu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode jeho doručení k Městskému soudu v Praze. O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze jako soud odvolací.

V Praze dne 24. září 2010

JUDr. Jaromír J i r s a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Rosenmayerová D.